

Rettevejledning til reksamensopgaven i erhvervsret 2015.

Tjekspørgsmål:

1. De studerende bør henvise til AFTL § 6, stk. 2, hvoraf fremgår, at tilbudsgiveren kan blive bundet af en uoverensstemmende accept, såfremt afsenderen går ud fra at accepten er i overensstemmelse med tilbuddet OG tilbudsgiveren må indse dette.
(René Franz Henschel, Hanne Søndergaard Birkmose, Nis Jul Clausen, Hans Henrik Edlund, Camilla Hørby Jensen og Hans Viggo Godsk Pedersen: Dansk Privatret 18. udgave s. 134)
2. De studerende bør henvise til CISG artikel 1, hvoraf fremgår, at konventionen finder anvendelse, når der er tale om et løsøre køb indgået mellem parter, som har deres respektive forretningssteder i forskellige stater:
 - a. når staterne enten er kontraherende stater, eller
 - b. når international privatrets regler fører til anvendelsen af en kontraherende stats ret.

(René Franz Henschel, Hanne Søndergaard Birkmose, Nis Jul Clausen, Hans Henrik Edlund, Camilla Hørby Jensen og Hans Viggo Godsk Pedersen: Dansk Privatret 18. udgave s. 293)

3. De studerende bør fastslå, at betingelserne for at der kan ske modregning ved simple fordringer er,
 - a. At der foreligger gensidighed,
 - b. Udjævnighed samt
 - c. Afviklingsmodenhed
 - d. At der ikke er krav om effektiv betaling
 - e. Samt at fordringen er retskraftig.

(René Franz Henschel, Hanne Søndergaard Birkmose, Nis Jul Clausen, Hans Henrik Edlund, Camilla Hørby Jensen og Hans Viggo Godsk Pedersen: Dansk Privatret 18. udgave s. 387 ff.)

4. De studerende bør henvise til reglen i TL § 1, stk. 2, hvoraf fremgår, at den senere erhverver, som det første skal have tinglyst sin ret og som det næste være i god tro, for at denne kan eksstingvere en tidligere stiftet ret over ejendommen.

(René Franz Henschel, Hanne Søndergaard Birkmose, Nis Jul Clausen, Hans Henrik Edlund, Camilla Hørby Jensen og Hans Viggo Godsk Pedersen: Dansk Privatret 18. udgave s. 358)

Caseopgave 1.

De studerende bør først og fremmest fastslå, at der foreligger et køb af en løsøregenstand, således at KBL finder anvendelse. Der er nærmere betegnet tale om et forbrugerkøb jf. KBL § 4

a, idet at TT og HH handler udenfor deres erhverv, mens FF handler indenfor sit erhverv. Teltet må betegnes som en genusvare jf. KBL § 3.

Herefter bliver det relevant for de studerende, at fastslå, hvorvidt TT og HH kan rette et krav mod FF som følge af det ødelagte telt. Opgaven vil klart kunne anskues ud fra købelovens regler om mangler, idet at HH og TT konkret oplyser FF om, at de har behov for et telt, "som kan holde til al slags vejr og som er mobilt for dem at have med rundt i vildnisset". På den anden side er det relevant, at kunne drage grænsen overfor lovlige anprisninger, idet at HH og TT ikke kan støtte ret på FF oplysning om at teltet var det allerbedste på markedet.

Men da det erfarer, at teltet ikke kan modstå, det der må betragtes som et almindeligt uvejr, med regn, vind og torden, vil det være mest nærliggende at antage, at teltet mht. kvalitet og andre egenskaber ikke stemmer overens med aftalen jf. KBL § 75a, stk. 1 og ligeledes iht. § 75 a, stk. 2, nr. 1, 2 og 3 kan teltet ikke antages at have en sådan holdbarhed, som køberen efter salgsgenstandens karakter og forholdende i øvrigt havde rimelig grund til at forvente, ligesom teltet ikke har været egnet til formål som genstande af den pågældende type sædvanligvis anvendes til og særligt ifølge nr. 3 har teltet ikke været egnet til køberens særlige formål, idet sælgeren har bestyrket køberens forventning herom. Det må i medfør af ovenstående konstateres, at der således foreligger en mangel ved teltet jf. KBL § 76, stk. 1, nr. 4.

HH og TT vil herefter kunne benytte sig af misligholdelsesbeføjelserne angivet i KBL § 78. HH og TT kræver at få pengene for teltet retur, hvilket de har adgang til i medfør af KBL § 78, stk. 1, nr. 4, såfremt manglen desuden må betegnes som væsentlig. Idet at teltdugen er revnet, således at det kan regne direkte ind i teltet og alle deres ejendele bliver våde, må manglen betegnes som væsentlig. HH og TT vil dermed kunne benytte sig af adgangen til at hæve købet, idet at de henvender sig til FF den følgende dag og reklamerer over manglen, hvorfor TT og HH således også har reklameret indenfor rimelig tid jf. KBL § 81 over manglen.

Som det næste må der tages stilling til TT og HH's krav om erstatning for teltturens omkostninger samt for det ødelagte kamera. Den relevante regel i denne sammenhæng er KBL § 80. I denne forbindelse fremgår det af § 80, stk. 2, at køberen tillige kan kræve erstatning af en genussælger efter reglen i KBL § 43, stk. 3 – dvs. FF bærer i nærværende sammenhæng tilnærmelsesvist et objektivt ansvar. Derimod vil de to erstatningsposter ikke kunne betragtes som adækvate tab som følge af manglen, hvorfor det må konstateres, at HH og TT ikke kan benytte sig af KBL's regler for at opnå erstatning for de pågældende poster.

(René Franz Henschel, Hanne Søndergaard Birkmose, Nis Jul Clausen, Hans Henrik Edlund, Camilla Hørby Jensen og Hans Viggo Godsk Pedersen: Dansk Privatrecht 18. udgave s. 255, 258, 260, 262)

Derimod kunne det overvejes, at tilkende HH og TT erstatning i kraft af PAL, hvorfor det må afgøres om regelsættet kan finde anvendelse. Først og fremmest skal der være indtrådt en

skade. Af PAL § 2, stk. 2 fremgår, at loven omfatter skade på ting, som ikke er benyttet i erhvervsmæssig henseende. Således vil skaden på kameraet være omfattet af regelsættet. Derimod er rene formuetab ikke omfattet af PAL, hvorfor HH og TT ikke vil kunne søge turens udgifter erstattet via PAL's regler. Som det næste må det konstateres, at FF må anses som mellemhandler jf. PAL § 4, stk. 3, hvorfor han således bliver ansvarlig efter reglerne i PAL kap. 4. Herefter må det afgøres, om der i henhold til PAL § 5 foreligger en defekt ved produktet (teltet). Af bestemmelsen følger, at et produkt er defekt såfremt det ikke frembyder den sikkerhed som med rette kan forventes. Ved bedømmelsen heraf skal der navnlig tages hensyn til produktets markedsføring, den anvendelse af produktet, som med rimelighed kan forventes og tidspunktet da produktet er bragt i omsætning. Da man som det mindste må kunne forvente, at et telt i den pågældende ende af prisskalaen vil kunne modstå et almindeligt uvejr, kan teltet ikke siges at leve op til kriterierne og må siges at være defekt. FF er dermed forpligtet til at erstatte skaden på kameraet, medmindre han iht. PAL § 10 kan godtgøre, at skaden ikke skyldes hans fejl eller forsømmelse, men uanset vil FF hæfte umiddelbart overfor HH og TT jf. PAL § 10 a.

(René Franz Henschel, Hanne Søndergaard Birkmose, Nis Jul Clausen, Hans Henrik Edlund, Camilla Hørby Jensen og Hans Viggo Godsk Pedersen: Dansk Privatrecht 18. udgave s. 205 ff.)

Såfremt besvarelsen levner plads hertil, kunne de studerende komme ind på overvejelser omkring ulovlig markedsføring ifht. den fejlagtige angivelse af før og nu pris samt vildledende markedsføring ifht. teltstængerne. Disse betragtninger kræver, at der er flere der systematisk har fået forkert info, hvilket mødet med SS muligvis indikerer, idet at han oplyser at han havde købt det samme telt for 3 måneder siden også til 4.800 kr.

Slutteligt kunne opgaven ligeledes ansues ud fra aftaleretlige betragtninger.

Caseopgave 2

Da Anders aftaler med Benny at Benny skal sælge uret i sin butik etableres der et kommissionsforhold, hvorefter Anders er kommittent og Benny er kommissionær, idet Benny optræder i eget navn ved at sælge uret gennem sin butik men for Anders' regning, idet Anders er ejer af uret jf. Kommissionslovens § 4.

Anders har sat en minimumspris på kr. 12.000 men Benny sælger uret til Carl for kr. 10.500. Der er således tale om at kommissionæren væsentligt har tilsidesat kommittentens interesser jf. Kommissionslovens § 15 stk. 1 og Anders er dermed berettiget til at afvise aftalen. Det følger imidlertid af Kommissionslovens § 54 stk. 1 at Carl vinder ret, hvis han hverken vidste eller burde vide at Benny væsentligt tilsidesatte Anders' interesser. Der er ikke oplysninger i opgaven om at Carl skulle have en særlig viden om værdien af uret og prisforskellen mellem den pris Anders forlangte og prisen den sælges til er ikke i sig selv nok til at bringe Carl i ond tro.

Dette medfører at Anders ikke kan få uret tilbage og han må i stedet rejse krav om betaling af urets værdi overfor Benny jf. Kommissionslovens § 15 stk. 2

Problemstillingen er behandlet i Dansk Privat Ret, 18. udg., side 171 ff.